

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Sanctitatis Spiritu erat & repletus bonus erat vir quoniam
מטל דנברא הוא טבא ומשמלי הוא ברוחא דקודשא

& ipse ad Dominum nōm multus populus est & adiecit & fide
ובהימנותא ואתתוסף הוא עמא סניאא למון: והו

invenisset eum & cum Saulam ad perquirendum in Tarsum est egressus
נפק הוא לטרסוס למבעא לשאול: וכד אשבתח

erant congregati simul toto & anno in Antiochiam secum adduxit eum
איתיה עמה לאנטיכיא ושנתא כלה אכרחא בנישין הו

vocati sunt primum tunc ex multum populum & docebat in ecclesia
בערתא ואלפו עמא סניאא מן הידין קדמית אתקרו

de venerant illis & in diebus Christiani discipuli in Antiochia
כאנטיוכי תלמידא ברסטינא: וביומתא הנון אתו מן

eius nomen ex eis vir fergens Prophetae illuc Ierusalem
אורשלם לתמן נביא: וקם הוא חר מנהון דשמה

in tota esset magna quod fames per Spiritum eis & patefecit Agabus erat
הוא אנכוס ואודע אנון ברוחא דכפנא דכא הוא ככלה

verum enim verò Cesaris Claudij indiebus ista fames & fuit terra
ארעא והוא כפנא חנא כיומי קלודיוס קסר: ברסדין

deceperunt ex eis viro viro erat sicut discipuli
תלמידא אכמא דאית הוא לאנש אנש מנהון פרשו

in Iudæa qui habitabant eorum fratrum in ministerium ut mitterent
דנשרון לתשמשתא דאחא אילין דעמדין ביהוד:

qui illic ad presbyteros & Sauli Barnabbe per manus & miserunt
ושדרו ביד ברנבא ושאול לקשישא דתמן

יב קפלאון יב
ieiunium procedente Sabbatho

דשכתא קדמיתא דעומא

vt qui in Ecclesia homines in manus fuerat iniucius tempore autē in illo
1 כהו דין זבנא ארמי הוא אידיא על אנשין דבערתא אין

Agrippa qui cognominatus est ille rex Herodes eos male acciperet
דנבאש להון הרודס מלכא הו דמתכנא אנרופוס:

Ioannis fratrem Iacobum gladio & interfecit
וקטל בסופא ליעקוב אחוהי דיוחנן

2 Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio.

24 Quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto & fide. Et appolita est multa turba Domino.

25 Profectus est autem Tarsum ut quæreretur Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam.

26 Et annum totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochie discipuli, Christiani.

27 In his autem diebus superuenerunt ab Ierusalem prophete Antiochiam:

28 Et surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per Spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio.

29 Discipuli autem prout quis habebat, proposuerunt singuli eorum, in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus:

30 Quod & fecerunt, mittentes ad Seniores per manus Barnabæ & Sauli.

CAP. XII.

1 Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia.

2 Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio.

24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ πλήρης τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ πίστεως, καὶ πολλοὶ ἦσαν ἐπιτιθέμενοι αὐτῷ. 25 ὁ δὲ ἐξῆλθεν εἰς Τάρσον, ὅτι ἐζήτησεν Σαῦλον, καὶ ὡς εὗρεν αὐτὸν ἐπαχθῆναι αὐτῷ, ἔλαβεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 ἔμεινεν δὲ αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ ἅμα μετὰ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαντες ὅλον τὸν λαόν, καὶ ὡς ἐξῆλθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐξῆλθεν ἰσχυρῶς, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ ἐκκλησία ἐν Ἀντιόχειᾳ. 27 ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ οἱ προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. 28 ἀναστὰς δὲ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ὁ ἄνθρωπος Ἀγαβὸς, ἐσήμεινε ὅτι ἐπιπέσει ἡμερῶν μέγαν ἐπὶ τὴν οἰκουμένην, ὅς τις καὶ ἐγγίψεται Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαίαν, καὶ κατακαύσει τὴν οἰκουμένην. 29 οἱ δὲ μαθηταὶ ἕκαστος ὡς ἔσχε, ἔστρεψον ἑαυτοὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπέστειλαν τὸν ἀγαθὸν τῶν μαθητῶν Βαρνάβην καὶ Σαῦλον.

Κεφ. 12.
1 Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν ἐπέβαλεν Ἡρῶδης ὁ βασιλεὺς ταῖς χεῖρας ἁποστόλων πῶς ἔβη τῆς ἐκκλησίας.
2 ἀπέβη δὲ Ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρῃ.

3 Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit apprehendere & Petrum: erat autem dies Azymorum.

4 Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradensque quatuor quaternionibus militum ad custodiendum eum, volens post Pascha producere eum populo.

5 Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.

6 Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vincus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem.

7 Et ecce Angelus Domini assistit, & lumen reflexit in habitaculo: percussitque latere Petri, excicavit eum dicens, Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibus eius.

8 Dixit autem Angelus ad eum, Præcingere, & calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi, Circunda tibi vestimentum tuum, & sequere me.

9 Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre.

10 Transcuntes autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam Ferream que ducit ad civitatem, que vltra aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vicum: & continuo discessit Angelus ab eo.

etiā vt cōprehēderet fuit addens Iudæis hoc quod placeret videlicet Iudæis, appōsūt apprehēdere & Petrum: erat autem dies Azymorum.

4 Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradensque quatuor quaternionibus militum ad custodiendum eum, volens post Pascha producere eum populo.

5 Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.

6 Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vincus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem.

7 Et ecce Angelus Domini assistit, & lumen reflexit in habitaculo: percussitque latere Petri, excicavit eum dicens, Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibus eius.

8 Dixit autem Angelus ad eum, Præcingere, & calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi, Circunda tibi vestimentum tuum, & sequere me.

9 Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre.

10 Transcuntes autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam Ferream que ducit ad civitatem, que vltra aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vicum: & continuo discessit Angelus ab eo.

NOV
IESU
IV.

3 Ἐὶδὼν ὁ π. π. ἔσθη ὅτι ἔστιν Ἰουδαῖοις, ἀποσπῆσθαι συνηθὺς ἐν τῷ Πέτρῳ ἡμερῶν τῶν ἀζύμων. 4 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 5 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 6 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 7 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 8 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 9 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ. 10 Ὁ π. π. ἔλαβεν αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καρχαρίῳ.

11 ¹¹ **הידין אשתודע שמעון ואמר השא ידעת בקושתא**
 manu de & scripuit me Angelu suum misit quia Dominus
 דמרנא שדר מלאכה ופלטי מן אידה דהרודס מלכא
 intelligeret & cum Iudaei aduersu me erant quod cogitantes eo & de
 וכן מרס דמתחשבו הוּו עלי יהודאי: ¹² **וכר אסתכל**
 Marcus q cognominat⁹ est illius Iohannis matris Mariz in domum sibi venit
 אתא לה לביתא דמרס אמה דיוהנן הו דאתבני מרכוס
 & pulsauit & orabant erant congregati illic multi fratres quoniam
בטרל דאהא כניאא תמן כנישין הוּו ומצלין: ¹³ **ונקש**
 Rhode cuius nomen puella vt ei responderet & egressa est atrij ad ostium
 בתרעא דדרתא ונפקת דתעניוהי טליתא דשכה רווא:
 ei aperuit non & pra gaudio suo Simonis vocem & agnouit
14 **ואשתודעת קלה דשמעון ובהדוהה לא פתחת לה**
 stae ecce Simon eis & dixit cum cursu reuerfa est sed ostium
 תרעא אלא הפכת בהתא ואמרא להון שמעון דא קאם
 cōcedēs & illa tibi perturbatis turbādo ei dicunt atrij ostium ad
 על תרעא דדרתא: ¹⁵ **אכרין לה מזע זעתי לכו והי מתחראי**
 est angelus eius fortasse ei dicunt esset ita quod hoc erat
 הות דהדא הכנא הי אמרין לה ככר מלאכה הוּו
 & obstupuerunt viderunt cum & exierunt ad ostiū erat pulsans & Simon
16 **ושמעון נקש הוא כתרעא ונפקו חואוהי ותמחו להון:**
 & ingressus est tacerent vt manum suam ad eos erat & mouens
17 **ומניו הוא להון אידה איך דנשתקן להון ועל**
 & dixit vinctorum domo de eduxerat eum Dominus quomodo eis & narrauit
 ואשתעי להון איכנא מריא אפקה מן בית אסירא ואמר
 in locum sibi abiit & egressus & fratribus Iacobo hac narrauit eis
 להון אשתעו הלין ליעקוב ולאחין ונפק אול לה לאת
 inter multos tumultus fuit mane esset & cum alium
אחרין: ¹⁸ **וכר הוא צפרא הוא רוכב סנאא בית**
 verò Herodes ei fuisset quidam Simone de milites
 אכטרטוטא על שמעון דמנא הוא לה: ¹⁹ **הרודס דין**
 vt moreretur & iussit custodes illos cōdēnauit inuenisset nec requisisset eū cum
 כר בעיהי ולא אשכחה דן אנון לנטורא ופקר דנמותן
 in Caesarea & erat Iudaea & excessit
 ונפק לה מן יהוד ואתיהי הוא בכסריא:

11 Et Petrus ad se reuerfus dixit, Nunc scio verè quia misit Dominus Angelum suum, & cripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum.
 12 Consideransque, venit ad domum Matris matris Iohannis, qui cognominatus est Marcus, vbi erant multi congregati & orantes.
 13 Pulsante autem eo ad ostium ianuæ, processit puella ad videndum, nomine Rhode.
 14 Et vt cognouit vocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam, sed intro currens nuntiavit statè Petrum ante ianuam.
 15 At illi dixerunt ad eam, Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant, Angelus eius est.
 16 Petrus autem perseverabat pulsans. Cùm autem aperuissent ostiū, viderunt eum, & obstupuerunt.
 17 Annuens autem eis manu vt tacerent, narrauit quomodo Dominus eduxisset eū de carcere: dixitque, Nuntiate Iacobo & Fratribus hæc. Et egressus, abiit in alium locum.
 18 Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro.
 19 Herodes autem cùm requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodib⁹, iussit eos duci: descendensque à Iudæa in Caesaream, ibi commoratus est.

11 **καὶ ὁ Πέτρος ἀποστρέψας εἰς αὐτὸν, εἶπεν, νῦν οἶδα ὅτι ἀγγέλος κυρίου ἐστὶν ὁ ἀπέλευσέν με ἀπὸ τῆς χειρὸς Ἡρώδου, καὶ ἔσπευσεν ἀποσπεύσειν με ἀπὸ τῆς χειρὸς Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἰουδαίας.** 12 **συνειδὼν δὲ τὴν τῶν οὐκ εἰσὶν Μαρκίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τῆς μητρὸς Μαρκίου, ὃ ἦσαν ἱκεταὶ συνηθροισμένοι ἐν τῷ αἴθριον καὶ προσευχόμενοι.** 13 **κρούσας δὲ τὸν Πέτρον τὴν θυρὰν τῶν πυλῶν, προσήλαθαι καὶ ἀπακούσασαι, ὀνόματι Ρόδη.** 14 **καὶ ἔπεισεν αὐτὴν τὴν Ρόδη, λέγουσα τῆς ἑσθίας ἡμετέρας τῶν πυλῶν, εἰσδραμόσα δὲ ἀπήγειλεν ἵστασθαι τὸν Πέτρον ἐπὶ τῶν πυλῶν.** 15 **οἱ δὲ τῶν οὐκ εἰσὶν, μαίη, ἢ ὅτι δὲ ἐπιμελείησθε ἡμῶν ἕχθροι, οἱ δὲ ἤγειρον ὁ ἀγγελὸς αὐτῶν ἔειπεν.** 16 **ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμεινε κρούων. ἡ σὺ δὲ αὐτῶν δὲ εἶπεν αὐτῶν, καὶ ἔειπεν.** 17 **κατασίσας δὲ αὐτοὺς τῶν χειρῶν, ἀνέκρουσεν αὐτοὺς πῶς ὁ κύριος αὐτοὺς ἐπέμεινε αὐτοὺς ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπεν δὲ, ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἑστέ. καὶ ὅτε ἐληλυθὼν ἐπεβύβη εἰς τὴν οἰκίαν.** 18 **ἡμερῶν δὲ ἡμέρας, λέγει ἑσθίας ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶν, καὶ ὁ Πέτρος ἐπέμεινε.** 19 **Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτοὺς καὶ μὴ εὕρωσιν, ἠμαρτυροῦσιν τῶν οὐκ εἰσὶν λαοῦ, ἐπέμεινε αὐτοὺς ἀπαγγείλασθαι καὶ ἀπαγγείλασθαι τῶν Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διήγεσθαι.**

20 Erat autem iratus Tyriis & Sidoniis. At illi vnanimis venerunt ad eum, & per suaso Blaſto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quodd alerentur regiones eorum ab illo.

cōgregati sunt Sidonios & cōtra Tyrios contra erat iratus & quia
ובטל דרגו הוא על צוריא ועל צידניא אתכנשו
cubiculario Blaſto & persuaserunt simul ad eum ut
איתו לותה אכחדה ואפיסו לבלסטוס קיטונקנה
vidus quia pax cis vt esset ab eo & pcederat Regi
דמלכא ושאלו מנה דנהוא להון שינא מטל דפורנכא
autem in die Herodis erat regno eius ex regionibus suis

21 Statuto autem die Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos.

דאדנהון מן מלכותה הוא דהרודס: 21 ביומא דין
super & sedebat regia veste Herodes erat indutus perlethi
על לבש הוא הרודס לבושה דמלכותא ויתב על
clamans totus verò populus turba cum erat & loquens stans
כיס ובטלל הוא עם כנשא: 22 עמא דין בלה קעמ
filiorum sunt & non sunt Dei vocum filiz hz & dicitur
דאואמר הלין בנת קלא דאלהא אנן ולא הוי דבני
in ea Deo gloriam dedisset quod non & pro eo
נשא: 23 וחלה דלא יהב תשובתא לאלהא בה
& mortuus est veribus & pabulum Domini Angelus seruit eum
כשעמא כחיהי מלאכה דמריא ורפת בתולעא ומירת:
& augebatur predicabatur Dei & Evangelium

22 Populus autem acclamabat, Dei voces, & non-hominis.

22 עמא דין בלה קעמ
filiorum sunt & non sunt Dei vocum filiz hz & dicitur
דאואמר הלין בנת קלא דאלהא אנן ולא הוי דבני
in ea Deo gloriam dedisset quod non & pro eo
נשא: 23 וחלה דלא יהב תשובתא לאלהא בה
& mortuus est veribus & pabulum Domini Angelus seruit eum
כשעמא כחיהי מלאכה דמריא ורפת בתולעא ומירת:
& augebatur predicabatur Dei & Evangelium

23 Confestim autem percussit eum Angelus Domini, eo quodd non dedisset honorem Deo: & consumptus à verribus, expirauit.

23 וחלה דלא יהב תשובתא לאלהא בה
& mortuus est veribus & pabulum Domini Angelus seruit eum
כשעמא כחיהי מלאכה דמריא ורפת בתולעא ומירת:
& augebatur predicabatur Dei & Evangelium

24 Verbum autem Domini creſcebat & multiplicabatur.

24 ומרתא דאלהא מתכרוא הות ורביא:
icunij quartz in sabbatho vnus
דהר בשבנה דארבעא דצומא

25 Barnabas autem & Saulus reuersi sunt ab Ierofolymis expleto ministerio, assumpto Ioanne qui cognominatus est Marcus.

25 דהר בשבנה דארבעא דצומא
postquam in Antiochiam Ierusalem ab reuersi sunt & Saulus autem Barnabas
25 דנבא דין ושאלו פנו מן אורשלם לאנטיוכי מן בתר
q cognominat est illū Ioannē secum & sumperunt ministeriū suum explorat
דמלכו תשמשתהון ודברו עמהון ליוהנן הו דאתכני
17 caput Marcus
קפלאון ינ

CAP. XIII.

2 ERANT autem in Ecclesia quæ erat Antiochiz, prophetæ & doctores, in quibus Barnabas & Simon qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahē, qui erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, & Saulus.

Barnabas & doctores prophetæ quæ Antiochiz in Ecclesia autem erant
אית הוא דין בעדתא דאנטיוכיא נביא ומלפנא ברנבא
vibe Cyrene qui ex & Lucius Niger qui vocatur & Simon
דמתקרא ניגר ולוקיוס דמן קורינא מדינתא
& Saulus Tetrarchæ Herodis educationis filius & Marcus
מאלי בר מרבינוהי דהרודס טטררכא ושאלו:

20 ὡς δὲ ὁ Ἡρώδης συμμαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις ἐμωθύμασθον δὲ παρῆσαν αὐτῷ, καὶ πῶσαι Βλαῖνοι, πῶν δὲ τῶν κριτῶνος τῆ βασιλείας, ἠπὶ αὐτῷ εἰρῶλω, δὲ τῶν βεφεδῶν αὐτοῦ τῶν γῶνας καὶ τῶν βασιλῶν αὐτοῦ.

21 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 22 ὁ δὲ δῆμας ἐπιφώνησεν αὐτῷ καὶ ἔειπεν αὐτῷ. 23 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 24 ὁ δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέλαβον αὐτῷ Ἰωάννην ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 26 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ.

26 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 27 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 28 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 29 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ. 30 ὡς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐκδοσῶν αὐτοῦ ἐσθῆτα βασιλικῶν, καὶ ἀγῆσαι ἐπὶ τῶν βῆματις, ἐδῶμεν αὐτῷ.